

τὸ σύνολον τοῦ κτήματος τῷ ἐφαινετο ὡς τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ παραλογισμοῦ;

«Ἐκατὸν ἐνενήντα πέντε ἑκατοστά! ἐπανελάβεν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος. Θὰ πάρῃ τέλος!...»

Τὸ δὲ σφυρίον τοῦ ἦτο ἑτοιμον νὰ πλήξῃ τὴν τράπεζαν.

— «Ἐκατὸν ἐνενήντα πέντε ἑκατοστά! ἐξήκολούθησεν ὁ κήρυξ.

Τὰ βλέμματα ἐν τούτοις τοῦ I. T. Μάστονης ἦσαν καθηλωμένα ἐπ' αὐτοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῆς μίστρης Εὐαγγελίας Σκόρμπιτ ἠκολούθουν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου των ἠλλοιωμένον, ἐλέγχον ὅσον βιαία ἦτο ἡ συγκίνησις ἣν ἀμφότεροι προσεπάθουν ν' ἀποκρύψωσι. Διατὶ ἔρα γὰρ ὁ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ ἐδίσταζε νὰ ὑπερθεματίσῃ;

Ὁ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ ἀπεμύχθη καὶ δευ-

Εὐαγγελία Σκόρμπιτ.

— Νὰ κατακυρωθῇ!... Νὰ κατακυρωθῇ!...»

Ἡ ἀναφώνησις αὕτη ἐρρίφθη ὑπὸ πολλῶν ἀνυπομόνων θεατῶν, ὡς μομφή κατὰ τῶν δισταγμῶν τοῦ Ἀνδρέου Ρ. Γίλμουρ.

«Μία!... Δύο!...» ἔκραζεν οὗτος.

Ὅλων δὲ τὰ βλέμματα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐκμεταλ. λευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρίας.

Καὶ ὅμως ὁ παράδοξος ἐκεῖνος ἄνθρωπος κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν ἀπεμύσσετο ἐπὶ μακρὸν διὰ πλατέος μανδηλίου μὲ τετράγωνα χρωματιστὰ ποικίλματα, διὰ τοῦ ὁποίου συνέθλιβεν ἰσχυρῶς τοὺς ῥόθωνας.

τέραν καὶ τρίτην φορὰν μετὰ κρότου ὁμοίου πρὸς ἐκρηξιν πυροκροτάλων, ἀλλὰ μετὰ τῶν δύο τελευταίων ἀπομύξεων, ὑπετονθόρυσεν ἡρέμα καὶ ταπεινῶς.

«Διακόσια ἑκατοστά!»

Ῥίγος διεχύθη ἀνὰ τὴν αἴθουσαν, ἀμέσως δὲ ἔπειτα ἀντήχησαν βροντώδεις ἀμερικανικαὶ ἐπευφημίαι, ἐξ ὧν ἐκινδύνουν νὰ θραυσθῶσιν οἱ ὑαλοπίνακες τῆς αἵθουσας.

Ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν βαρὺς καὶ συντετριμμένος κατέπεσεν ἐν προφανεῖ συγχύσει πλησίον τοῦ γραμματέως του, ὃχι ὀλιγώτερον αὐτοῦ καταβεβλημένου. Ἐκ τῆς προσφορᾶς διακοσίων

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΩΒΙΚΟΥ Α' ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΙΑΣ
Έργον Φερδινάνδου Μίλλερ